

της βιώσιμης ανάπτυξης, τα προβλήματα της λαθρομετανάστευσης και του οργανωμένου εγκλήματος. Αλλά και προβλήματα πολέμου και ειρήνης, μέχρι προβλήματα υγείας αν σκεφθεί κανείς την πρόσφατη θανατηφόρο επιδημία.

Σχεδόν 25 χρόνια ιστορίας της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν αποδείξει, ότι κεντρικά, ζωτικά και εθνικά συμφέροντα της χώρας μας υπηρετήθηκαν καθοριστικά όχι απλά μέσα από μια παθητική συμμετοχή, αλλά μέσα από τον δυναμικό ευρωπαϊκό προσανατολισμό μας, τους αγώνες μας, την συνέπεια και τη δουλειά μας. Μέσα από μία πορεία διαρκούς προσαρμογής, διαρκούς άντλησης κάθε λογής ωφελημάτων, διαρκούς κατάκτησης όλο και πιο υψηλών επιπέδων σύγκλισης προς τα μέσα ευρωπαϊκά δεδομένα. Μιας πορείας που συγχρόνως ανοίγει όλο και μεγαλύτερες δυνατότητες επιρροής των εξελίξεων, αλλά και προσδίδει ευρύτερα κύρος για τη χώρα μας, στην Ένωση και στη διεθνή σκηνή.

Η ισχυρή Ελλάδα είναι συναρτημένη με την Ευρωπαϊκή Ένωση κι ακόμη περισσότερο με την ισχυρή Ευρώπη.

Η σύλληψη και η λειτουργία της Ένωσης που ενέπνευσε τους πρώτους έξι ιδρυτές των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με όσες τροποποιήσεις κι αν έγιναν στα 50 σχεδόν χρόνια της εξέλιξής της δεν μπορεί να συνεχίσει χωρίς βαθιές ουσιαστικές τομές στην Ένωση των 25. Το δίλημμα σήμερα δεν είναι στην επιλογή ανάμεσα στο εθνικό κράτος και στην ενοποιούμενη Ευρώπη, αλλά ανάμεσα σε μια αδύναμη Ευρώπη των 25 με

αναποτελεσματικότητες, τριβές και φυγόκεντρες δυνάμεις και στην ισχυρή Ευρώπη.

Ζητούμενο για την Ελλάδα, αλλά και για τους λαούς της υπόλοιπης Ευρώπης είναι μια πιο ισχυρή Ευρώπη μέσα από την πολιτική της έκφραση κι οντότητα, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα νέο εξελικτικό στάδιο που θα καταστήσει την Ένωση ένα ακόμη πιο ισχυρό κέντρο πολιτικής βούλησης. Ένα κέντρο με περισσότερες δυνατότητες λήψης πολιτικών αποφάσεων, με περισσότερες προοπτικές αποτελεσματικότητας στην εφαρμογή των πολιτικών της.

Τί σημαίνει ισχυρή Ευρώπη;

Ισχυρή Ευρώπη δεν μπορεί να είναι μόνο η ποσοτική διαδοχική μεγέθυνσή της με την είσοδο νέων κρατών-μελών. Χρειάζονται ποιοτικές και διαρθρωτικές προσαρμογές που θα μετατρέπουν την μεγέθυνση σε ισχύ. Χρειάζονται πολιτικές που θα ενδυναμώνουν την Ένωση ως οντότητα, την ικανότητα της να επηρεάζει εξελίξεις. Πολιτικές που θα ανεβάζουν την συνοχή των κοινωνιών της, θα διευρύνουν τις δυνατότητες των πολιτών της, θα παράγουν και θα αναδιανέμουν πλούτο, θα διαχέουν την ευημερία αγκαλιάζοντας όλους.

Ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να υπάρχει με μια άνιση πορεία ενοποίησης και εμβάθυνσης. Σήμερα έχουμε από τη μια την ΟΝΕ ως πλέον προχωρημένο ενοποιητικό στάδιο και από την άλλη κρίσιμες ενότητες πολιτικής σε χαλαρότερα η χαμηλότερα επίπεδα εξέλιξης.

Πρέπει ν' αναζητήσουμε μια νέα ισορροπία. Πού και πώς:

Πρώτο: Με την ενίσχυση του συντονισμού της μακροοικονομικής διαχείρισης στα πλαίσια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η σημερινή κατάσταση που χαρακτηρίζεται από την ισχυρή νομισματική διάσταση και την ασθενή οικονομική πτυχή είναι ανισοβαρής. Δεν θα μπορέσει να επιβιώσει για μεγάλο χρονικό διάστημα ως αξιόπιστο σχήμα. Η Ένωση θα πρέπει να αποκτήσει ολοκληρωμένη οικονομική πολιτική. Η νομισματική ένωση πρέπει να συμπληρωθεί από την οικονομική ένωση. Τα συστατικά στοιχεία της ΟΝΕ να αποκτήσουν όλα την ίδια βαρύτητα.

Δεύτερο: Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μια αφηρημένη κατασκευή που ενδιαφέρεται μόνο για την ελεύθερη αγορά και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις επιχειρήσεις. Υπάρχει για την κοινωνία και τους πολίτες της. Λειτουργεί ως σύστημα για την επίλυση των κοινών προβλημάτων που δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν πια στα πλαίσια του εθνικού κράτους. Το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο, κατάκτηση των μεταπολεμικών χρόνων, πρέπει να εκσυγχρονισθεί και να ενισχυθεί. Χρειάζεται να εντάξουμε για αυτό ειδικές ρυθμίσεις στη Συνθήκη. Ρυθμίσεις για:

- Την πλήρη απασχόληση
- Την κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική ειρήνη
- Την βιώσιμη ανάπτυξη
- Την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή
- Την κοινωνική οικονομία της αγοράς
- Την ποιότητα στην εργασία
- Την δια βίου μάθηση
- Την κοινωνική ενσωμάτωση
- Τον υψηλό βαθμό κοινωνικής προστασίας

- Την ισότητα ανδρών και γυναικών
- Τη μη διάκριση με βάση την θρησκεία, την φυλετική ή εθνική προέλευση, τις σεξουαλικές επιλογές, την ηλικία, την αναπηρία
- Τα δικαιώματα των παιδιών
- Το υψηλό επίπεδο υγείας και
- Τις αποτελεσματικές και υψηλής ποιότητας κοινωνικές υπηρεσίες και υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος.

Τρίτο: Η Ένωση έχει ανάγκη από επαρκή, σταθερά και προβλέψιμα οικονομικά μέσα για την εφαρμογή των πολιτικών της και την υλοποίηση των στόχων της. Να ξανασυζητήσουμε επομένως το συνολικό ύψος και τους τρόπους χρηματοδότησης του προϋπολογισμού της Ένωσης, ώστε η χρηματοδότησή του να είναι σταθερή, διαφανής, επαρκής, ανεξάρτητη από τις εκάστοτε συγκυριακές καταστάσεις.

Τέταρτο: Η ενδυνάμωση των αναδιανεμητικών πολιτικών για την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης και συνοχής στον ευρύτερο χώρο της διευρυμένης Ένωσης. Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε ιδέα επανεθνικοποίησης πολιτικών που έχουν ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Η ανάπτυξη των πολιτικών που συμβάλλουν στην καταπολέμηση των διαπεριφερειακών και κοινωνικών ανισοτήτων, αποτελεί για μας σημείο αναφοράς στη διαδικασία μετεξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε Πολιτική Ένωση.

Πέμπτο: Η αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων και η ασφάλεια των πολιτών της Ένωσης επιβάλλουν την ανάπτυξη της δράσης της Ένωσης στους τομείς που συνδέονται με το

περιβάλλον, την ασφάλεια των τροφίμων, την ελεύθερη διακίνηση των προσώπων, τη μετανάστευση, το άσυλο και την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Χρειάζεται ένας «ενιαίος δικαστικός χώρος» στην Ένωση, καθώς και «ενιαίος αστυνομικός χώρος», στη βάση της πλήρους προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων. Η ιθαγένεια της Ένωσης να αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο.

Ισχυρή Ευρώπη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τους θεσμούς, τα μέσα και τις πολιτικές που θα της επιτρέπουν να διαδραματίζει, ισότιμα και αποτελεσματικά σημαίνοντα ρόλο σ' ένα διεθνές πολυκεντρικό σύστημα, σ' ένα διεθνές σύστημα κράτους δικαίου.

Η Ένωση οφείλει να συμβάλλει στη διαμόρφωση μιας νέας οικονομικής αρχιτεκτονικής με στόχο τον έλεγχο των επιπτώσεων της παγκοσμιοποίησης για να περιορισθεί η εκμετάλλευση. Να λειτουργήσει ως αποτελεσματικός παράγοντας σταθερότητας στο περιφερειακό και διεθνές σύστημα με την προβολή των αξιών της συνεργασίας, της δημοκρατίας, των ατομικών δικαιωμάτων, της ειρηνικής διευθέτησης των προβλημάτων και συγκρούσεων.

Η Ένωση έχει κάνει σημαντικά βήματα τα τελευταία χρόνια για την ανάπτυξη της διεθνούς παρουσίας της. Χρειάζονται περισσότερα. Η κρίση στο Ιράκ ανέδειξε ανάγλυφα τα ελλείμματα και τις υστερήσεις μας, αλλά και την βούληση να γεφυρωθούν διαφορές. Κανείς δεν θέλει την ανάδειξη νέων διαχωριστικών γραμμών, όπως και κανείς δεν θέλει να ανατρέψει δοκιμασμένες συμμαχίες. Πρέπει γι' αυτό να εργασθούμε για μία ισορροπία κατανόησης και ισοτιμίας.

Η ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και ειδικότερα της κοινής Ευρωπαϊκής άμυνας αποτελούν τους κύριους συντελεστές για την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Ένωσης. Η κοινή άμυνα πρέπει να προσλάβει βαθμιαία το χαρακτήρα ενός συλλογικού συστήματος ασφάλειας με βάση τις αρχές της αλληλεγγύης και αμοιβαίας συνδρομής. Η ανάπτυξη της ευρωπαϊκής άμυνας προς την κατεύθυνση αυτή λειτουργεί συμπληρωματικά προς την Ατλαντική Συμμαχία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να είναι πειστική δίχως να έχει μια ολοκληρωμένη πρόταση απέναντι στα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης. Πρέπει να προβληματισθούμε για το ποιος πρέπει να 'ναι ο ρόλος, η ευθύνη, τα μέσα επιρροής των παγκόσμιων εξελίξεων μέσω συλλογικών οργανισμών, όπως ο ΟΗΕ και ειδικότερα το Συμβούλιο Ασφαλείας, η Σύνοδος των G8, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου.

Ισχυρή Ευρώπη δεν μπορεί να υπάρξει σ' ένα σύστημα που τον ρυθμό εξέλιξης και δυναμισμού της Ένωσης τον καθορίζει στο όνομα μιας δήθεν ισότητας η βούληση του πιο αδύναμου ή εκείνου που οι πολιτικές συνθήκες τον αποτρέπουν να μετάσχει.